GÜNAYDIN

ustura 2

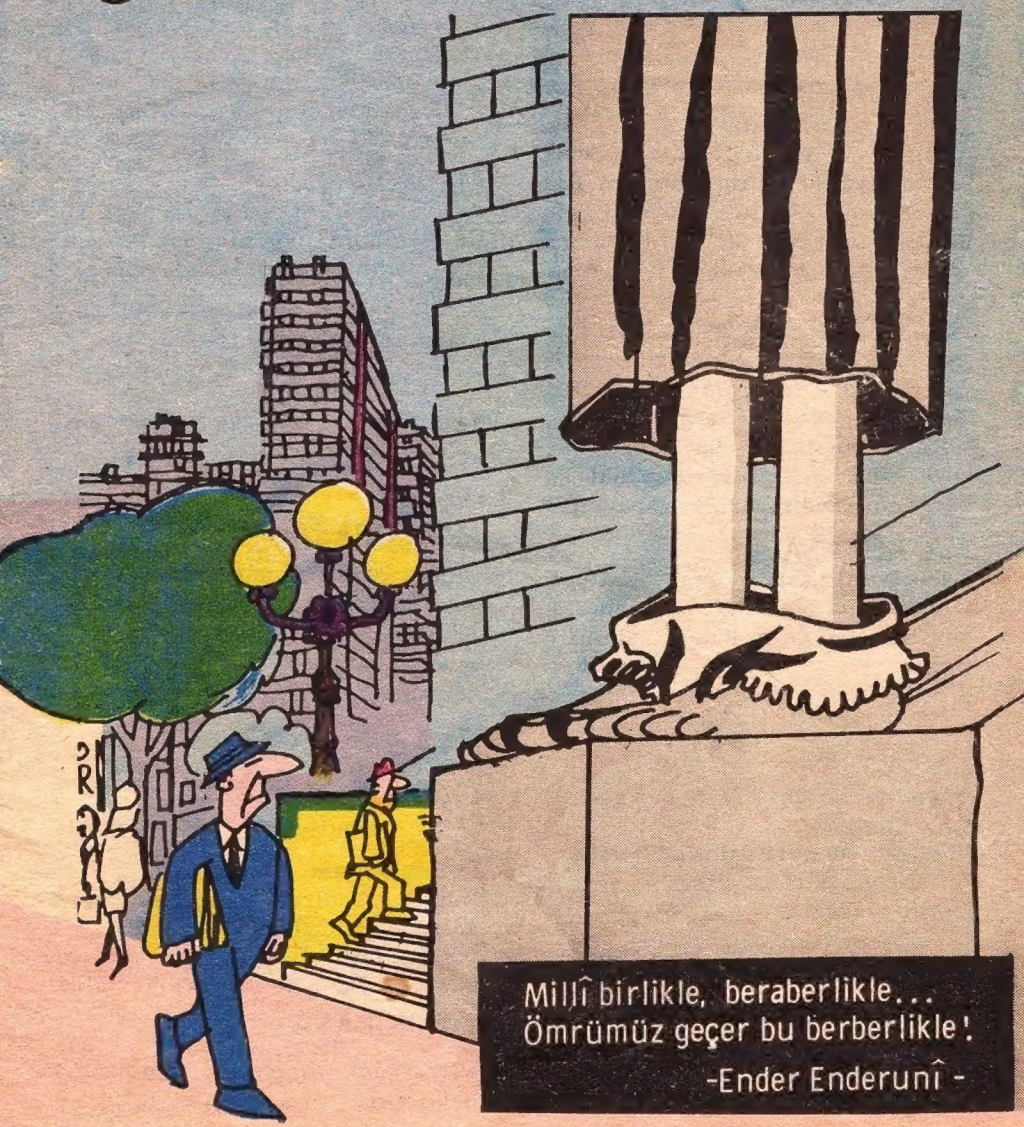

Millî birlikle, beraberlikle...
Ömrümüz geçer bu berberlikle!
-Ender Enderunî-

ANLAT DERDİNİ MARKO PAŞA'YA!

Sivas'ta teknisyen Ali Barlı soruyor:

"Kulak, göz, kol, bacak gibi bir çok organlarımız ikişer taneyken neden ağzımın bir tane?"

MARKOPAŞA:

İnsan nesli tükenmesin diye... Bir ağzımız varken birbirimizi bu kadar yiyoruz, ya iki ağzımız olsaydı Tanrı korusun... Ağızdan başka tek olan organlarımız da var, tek oluşlarının bir nedeni vardır. Yapan işi bilir...

☆

Adının saklı tutulmasını isteyen bir bayan okurumuz soruyor:

"Benden otuziki yaş büyük bir erkekle evliyim. Yetmiş yaşındaki kocam beni kandırıyor. Ne yapayım?"

MARKOPAŞA:

Lâdeste mi? Kandırılmak istemiyorsanız, ya bir daha kocanızla lâdes tutuşmayın, ya lâdesi aklınızda tutun...

☆

Kasımpaşa'dan bir işçi okurumuz soruyor:

"Neden bize geri kalmış ülke diyorlar? Neden geri kalmışız, ne zaman ilerde olacağız."

MARKOPAŞA:

Olgun insanlarız, alçak gönüllülüğümüzden geride kalıyoruz. Ama hiç merak etmeyin, dünya yuvarlak olduğundan, biz geride kala kala, öbür ülkeler ilerliye, ilerliye nasıl olsa günün birinde onlar bizim gerimize geçeceklerdir.

Kazlıçeşme'den Bay Hasan Peliter soruyor:

"Boynuz kulağı geçer, sözü ne demektir?"

MARKOPAŞA:

Anlıyorum... Siz bu sözle, eski DP ile şimdiki AP'yi anlatmak istiyorsunuz ama, ben siyasetle uğraşmıyorum.

☆

İzmir'den Bayan M. L. soruyor:

"Yüzümde sivilceler var, ne yapayım?"

MARKOPAŞA:

Elinizi yüzünüze sürmeyin bir, aynaya bakmayın iki... Başkaları, "yüzünüzde sivilce var" diyemeyeceğine göre, sivilceli olduğunuzu bilmezsiniz.

☆

Bursa'dan Bay N. S. soruyor:

"Sayın Paşam,
Karım çok güzel tatlılar yapıyor, özellikle kadıngöbeği pek ünlü... Ama ben tatlı yiyemiyorum diye bana küsüyor. Bana ne salık verirsiniz?"

MARKOPAŞA:

Bir kere de vezirparmağını deneyin, belki alışırsınız...

Kuşlar ve Arılar

Anne,

-Artık oğlumuz büyüdü, onu cinsel konularda eğitmek sana düşer... diye zorluyordu.

Baba atlatıyordu. Ama karısı, yakasını bırakmamıştı.

-Kız çocuğu olsa ben anlatırdım, ama koca oğlana ben bu konuda ne söyliyebilirim?

Adam bu işi nasıl yapacağını bilmediği için, birgün karısına,

-Kolay değil, dedi, nasıl anlatayım, bilmem ki...

Kadın ona yol gösterdi :

-Canım,bu işi her baba nasıl yaparsa sen de öyle yap... Mesela, arılarla kuşlarda nasıl olduğunu anlat!

Baba, oğlunun odasına girdi, büyük bir ciddilikle,

-Oğlum, dedi, artık büyüdün, bazı konuları seninle konuşmamız gerekiyor.

-Evet baba?

-Geçen kış biz seninle Paris'e gitmiştik...

-Evet...

-Paris'te ne yapmıştık oğlum?

-Foli Berjer'e gitmiştik...

-Tamam...

-Seninle Foli Berjer'den iki kız kaldırmıştık, hatırladın mı?

-Tabii baba...

-Sonra kızları ne yaptık?

-Otele götürmüştük...

-Evet...Otelde kızın birini sen odana götürdün, öbürünü de ben odama almıştım... Öyle değil mi oğlum?

-Evet baba...

-İşte evladım, bu iş arılarla kuşlarda da tıpkı böyle olur.. Anladın ya...

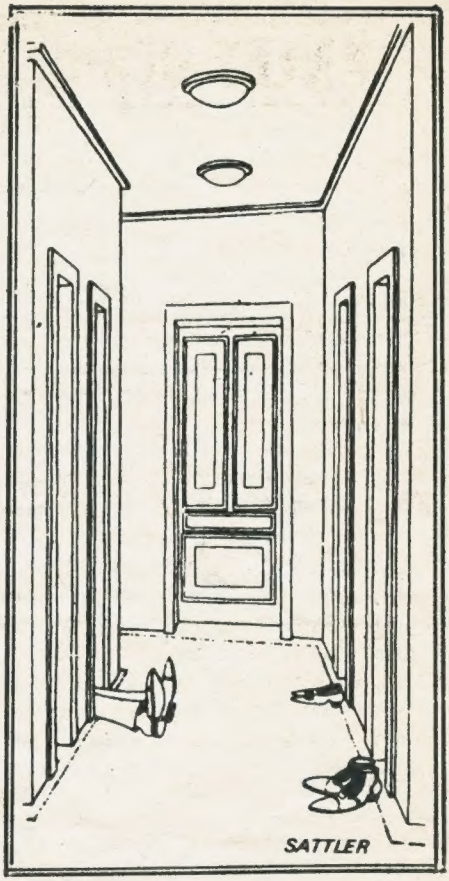

BAHŞİŞ

Lüks otelin sırmalar içindeki kapıcısına müşterilerden bir kadın yaklaşır ve çantasını yanına almadığını, bildirerek yüz lira ödünç ister.

Kapıcı cüzdanını çıkarır, ve içinden çoktiği yüzlüğü kadına uzatır.

Kadın,

-Ne diye bana veriyorsunuz, der. Sizde kalsın. Bahşişinizi ödemek için borç alıyorum.

Profesör Pot

Bu ne kaba herifti böyle. Daha ilk konuşmalarında genç kıza,

-Güzel kadın erkeğin başına belâ olur, onun için sizinle evlenmek istiyorum, demişti.

Ama yakından tanıyanlar, Zâhit Bey'in çok iyi kalpli adam olduğunu söylüyorlardı. Yalnız bir kusuru vardı, her lâfında bir pot kırar, bir çam devirirdi. Sorbon Üniversitesinde büyük bir başarıyla doktora vermiş, hocalarının zoruyla orada asistan olmuştu. Zâhit Bey, kendi kusurunu çok iyi bildiği için, o günleri hiç çekinmeden şöyle anlatırdı:

-Elimde değil, bütün dikkatime rağmen o kadar çok gaf yapardım ki, Üniversitede bana "La grand gaffeur turc" derlerdi. Öğrenciler adımı "Doktor Gaf" koymuştu. Bir gün anfide ders veriyordum. Suratsız Profesör de yanımızdaydı. Darwin teorisini anlatırken, çocuklara profesörün suratını gösterdim. Sayın Profesörün suratına dikkatle bakın, dedim, insanların maymundan geldiğine bundan iyi kanıt olabilir mi? Fransız öğrenciler kahkahadan kırılırken, onlara, " İnsan, gülen hayvandır. Gülmek suretiyle ne çeşit hayvan olduğunuzu, ispat ediyorsunuz" dedim. Bu, benim Sorbon'daki ilk dersim oldu.

Zâhit Bey, Mesrure Hanım'la evlendiği sırada, Üniversitemizin, değerli bir bilgini, Zooloji kürsüsünün doçenti idi. Gevezeliği ve hiç durmadan kırdığı potlar, önceleri Mesrure Hanım'ın sinirine dokunuyordu ama, sonraları buna alıştı, hatta hoşlanmaya bile başladı... Mesrure Hanım, kendine güvenir bir kız olduğu için, kocasını bu kötü huyundan vazgeçirir, profesör yaparım diye düşünüyordu. Zâhit Bey Profesör oldu ama, huyundan vazgeçmek şöyle dursun, bu hastalığı günden güne arttı, asıl adı unutuldu "Profesör Pot" diye anılmaya başlandı. Üniversitedeki arkadaşlarından, apartman kapıcısına kadar herkes ona artık "Profesör Pot'" diyordu.

Evliliklerinin onuncu yıldönümünde verdikleri ziyafette, Zâhit Bey hiç pot kırmamaya söz vermiş ve karısının gözlerinin içine bakarak ondan işaret beklemesi ve sus işareti gelince konuşmayı kesmesi aralarında kararlaştırılmıştı.

Sofrada yedi kadın, dokuz erkek vardı. Hepsi de tanınmış, kibar insanlardı. Profesör Pot'un sağında İstanbul'un güzel kadınlarından biri oturuyordu. Hele göğüslerinin tazeliği, dikliği, sertliği, güzelliği dillere destandı. Sol yanında ise, sosyetede "Baygın İclâl"diye anılan yine çok güzel bir hanım oturuyordu. Bu hanımın gözleri süzük, göz kapakları yarı kapalı durduğu için ona "Baygın İclâl" diyorlardı. Sosyetenin en maceralı kadınıydı. Ziyafete beşinci kocasıyla gelmişti.

Sofrada herkes gülüyor, konuşu - yor, eğleniyordu ; yalnız Profesör Pot ağzını açıp tek kelime bile söy-lemiyordu. Mesure Hanım, çok mem-nundu.

Derken söz döndü dolaştı, hay - vanlara geldi. Konu, Profesör Pot'un uzmanlığını ilgilendiriyordu. Gözler ona çevrilmişti. Karısından konuş i-şareti alan Profesör Pot, o kadar ilgi çekici şeyi, öyle ustalıkla, anlatmaya koyuldu ki, herkesi ağzının içine bak-tırdı.

Artık sofrada herkes Profesöre, hayvanlara dair birşeyler soruyor onun bilgisinden yararlanıyordu. Bir erkek ateş böceğini, kocası yaşlıca bir hanım boğaların nasıl öküzleşti-rildiğini, bir başkası koyunların ne - den uysal olduğunu sordu. Pot kır-maya en uygun bu konularda bile pro-fesör, tek pot kırmadan konuştu. Me-sure Hanım, gözlerinin içi gülerek, iftiharla ona baktığı sırada, yanında-ki güzel göğüslü Hanım:

-Beyefendi, bir şey soracağım, dedi. İnekler neden öyle mahzun mah-zun bakarlar. Sanki bir dertleri, şi-kâyetleri varmış gibi... Zavallıla-rın gözleri baygın baygındır...

Profesör Pot:

-Elbette hanımefendi, dedi, günde iki kez sizin de memelerinize asılıp, süt sağsalardı, sizin gözleriniz de kim bilir nasıl baygınlaşırdı...

Sonra yanındaki "Baygın İclâl" hanıma dönüp sordu:

-Öyle değil mi, hanımefendi?

Kimseden çıt çıkmadığı için Me-sure Hanım'ın savurduğu tekmenin se-si açıkça duyuldu, Profesör bir "Ah." dedi ve ziyafetin sonuna dek bir daha ağzını açmadı.

SİZİ UNUTMAM

Zengin bir tüccar bulunduğu, yerlerde kendisine hizmet edenlere bol bahşiş vermesiyle tanınmıştı.. Sıcak bir yaz günü bir süre kafası-nı dinlemek için kendisi gibi hali vakti yerinde kişilerin akın ettiği lüks bir yazlık otele gitti. Fakat ne servisten, ne de görevlilerden mem-nun kalmadığı için giderken hiç bi-rine bahşiş vermemeye ahdetti. O-telden ayrılacağı gün kapıcı yerle - re kadar eğilerek arabanın kapısını açtı, sonra da dolgun bir bahşiş ko-parmak ümidiyle avucunu uzatarak,

-İnşallah beni unutmazsınız e-fendim, dedi.

Zengin tüccar kendisine uzanan eli sıktı ve pişkin bir ifadeyle,

-Tabii ki hayır, dedi, gider git - mez size mektup yazacağım.

TİRYAKİ SÖZLERİ

CENAP ŞAHABETTİN
(1870-1934)

"Edebiyat-ı cedide"döneminin ünlü şair ve yazarlarındandır. Manastır' da doğdu. Askeri tıp okulunu bitirdikten sonra hekim yüzbaşı olarak dört yıl Paris' te öğrenim gördü. Hekim olarak Yemen, Hicaz, Suriye, Irak'ta bulundu, Mısır ve Hindistan'ı gezdi. 1914 de emekliye ayrılarak Darülfünun' da " Eski Üniversite " Fransızca ve Türk edebiyatı tarihi dersleri verdi. Gazetecilikteki siyasi görüşleri yüzünden üniversiteden ayrılmak zorunda kaldı. Bakırköy'ündeki evinde öldü.

"Tiryaki Sözleri"adlı eserinde, aforizma olarak Türk dilinde yer etmiş bulunan sözler bulunmaktadır. 1918 de yayınlanmış olan "Tiryaki Sözleri"nden birkaç aforizmayı bu sayfada sunuyoruz.

"Allah'tan herşey isteyebilirsin yalnız para isteme. Çünkü Allah parayı sevmez ve sevmediği için ancak sevmediklerinden bazılarına verir...

☆

Düşün: Hiç Allah'ın sevebileceği adamlardan paralı gördün mü?"

☆

"Beni korkutan öldükten sonra cehenneme gitmek değil, hiç bir yere gitmemektir."

☆

"Köpeğe gem vurma, kendisini at sanır."

☆

"Bir tabii inatcı, etrafında on mecburi inatçı yaratır."

☆

"Kadın olsun, kitap olsun, cildine aldanma, içine bak."

☆

"Su dökmek tehlikesi çoğu zaman, bardağını fazla doldurmak arzusundan gelir."

☆

"Hiç bir zaman sevmemiş olduğumuz bir adamın ciddi düşmanı olamayız"

☆

"Kavak ağacını beğenen ve seven pek az kişi gördüm: Çünkü dosdoğrudur."

☆

"Beyinlerin de oburu vardır: Pek çok yer, pek az hazmeder."

☆

"El, her iş gibi alkıştan da yorulur."

☆

"Ünlü olmak için zamanın gidişine ya tamamiyle uymalı, ya tamamiyle karşı koymalı."

☆

"Kaba konuş zarar yok, şu şartla ki, ince düşünebilesin."

EĞER DE GAULLE KISA BOYLU OLSAYDI

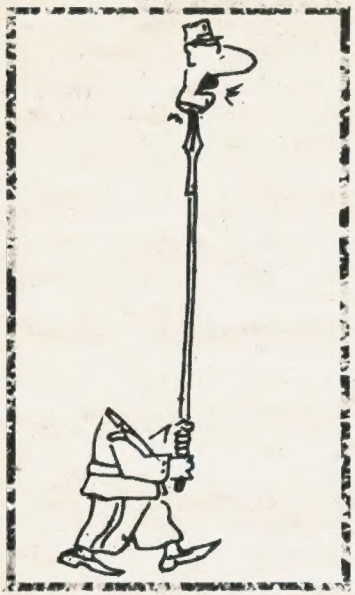

Bu sayfalardaki karikatürler ünlü Fransız karikatüreüsü Bosc (Bosk) un (Eğer" de Banlle" kısa boylu olsaydı) adlı albümünden alınmıştır. Usta sanatçı Bosc, siyasi karikatürün en güzel örneklerinden birini verirken bu amansız yergi oklarının hedefi olan Fransa devlet başkanı "deGaulle" de en geniş hoşgörü örneğini göstermiş vada göstermek durumunda kalmıştır.

EĞER DE GAULLE KISA BOYLU OLSAYDI

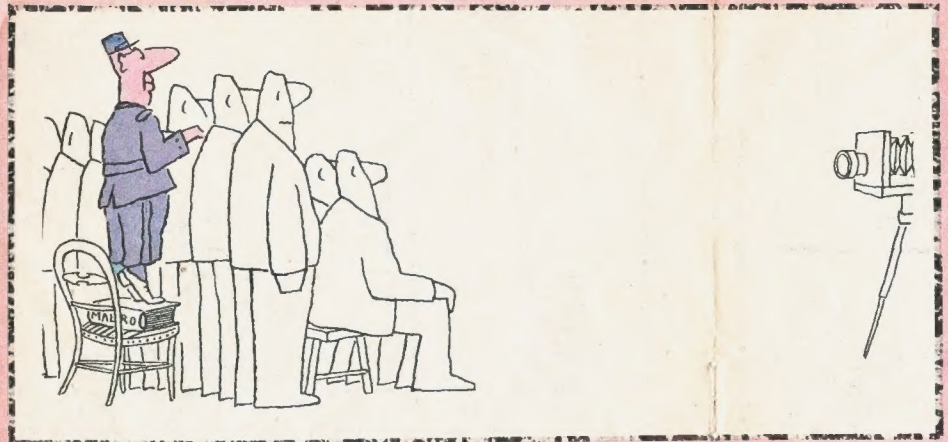

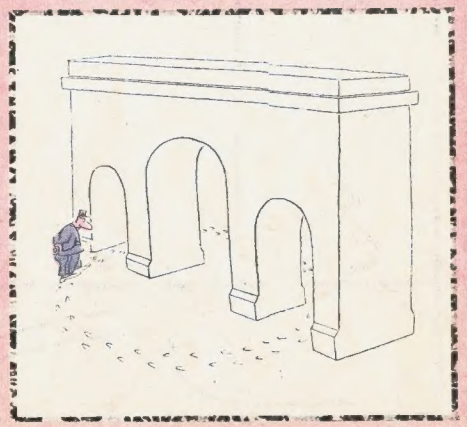

EĞER DE GAULLE KISA BOYLU OLSAYDI

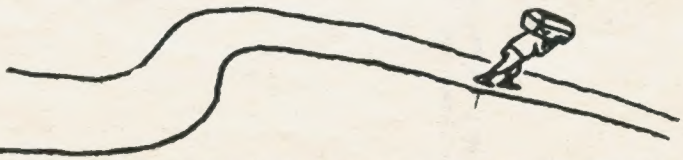

SAĞLIK KURALI

Almanya'da içme suyunun pisliğinden doğan bir tifo salgını sırasında Amerikan Ordusundan yüksek rütbeli subaylar derhal suyun temizlenmesi için en iyi usullerin uygulanmasını isterler. Bu konuda çıkan genelgelerden birinde de şöyle denir:

"Buz kullanılmadan önce mutlaka kaynatılmalıdır".

HAY ÇOK YAŞA

Diktatör, ülkesi halkına yeni yıl için esenlik dileyen nutkunu verirken, kalabalık arasından biri hapşırır. Diktatör nutku keser ve sert sesiyle sorar:

-Kim hapşırdı?

Kalabalıktan çıt çıkmaz ve öfkeden kuduran diktatör muhafızlarına emrini verir:

-Birinci sırayı temizleyin! ...

Bir yaylım ateşi... 50 kişi cansız, yerdedir. Diktatör dehşet içindeki kalabalığa, tekrar sorar:

-Kimdi o hapşıran?

Gene çıt yok. İkinci sıradakiler için de emir çıkar ve uygulanır. Sonra üçüncü, dördüncü sıralar da gider. Beşinci sıranın emri çıkmak üzereyken yaşlı bir adam, titriye titreye iki adım öne çıkar ve hapşıranın kendisi olduğunu açıklar.

Rahat bir nefes alan diktatör en geniş tebessümü ile,

-Çok yaşa yurttaş!... der.

BİR DAKİKA

Bölge Ziraat memuruna, yüklü bir iş günü sabahı, bir kadın telefon eder ve kurmakta olduğu tavuk çiftliğinden söz ederek horozla tavukları ne kadar zaman bir arada tutması gerektiğini sorar.

O sırada öbür telefonla konuşmakta olan memur, kadına,

Bir dakika efendim, deyince kadın teşekkür edip telefonu kapar.

GEBELİĞİ ÖNLER

Ziyaretçi hemşire ev kadınına sorar:

-Kaç çocuğunuz var?

-Yedi...

-Yaşları?

-Oniki, onbir, on, dokuz, sekiz, yedi ve altı...

-Güzel, çok güzel... Ama peki sonra...

-Sonra mı? Haa evet sonra bir televizyon aldık da...

BİR SİZDEN

BABA ÖĞÜDÜ

Kral V George tutumluluğu ile tanınır ve bu niteliği oğluna da aşılamaya çalışırdı. O sıralarda Gal prensi olan oğlu ise babasının tersine tam bir müsrifti. Prens, okuldayken birgün babasına harçlığının, yetişmediğini, daha fazla paraya ihtiyacı olduğunu yazar. Karşılık olarak Kraldan, artık eski alışkanlıklarını bırakmasını ve tutumlu olmasını isteyen sert bir cevap gelir. Kralın bu konuda oğlundan aldığı son mektupta ise şunlar yazılıdır :

-Tavsiyelerinizi tuttum. Mektubunuzu yirmibeş sterline birkoleksiyoncuya sattım.

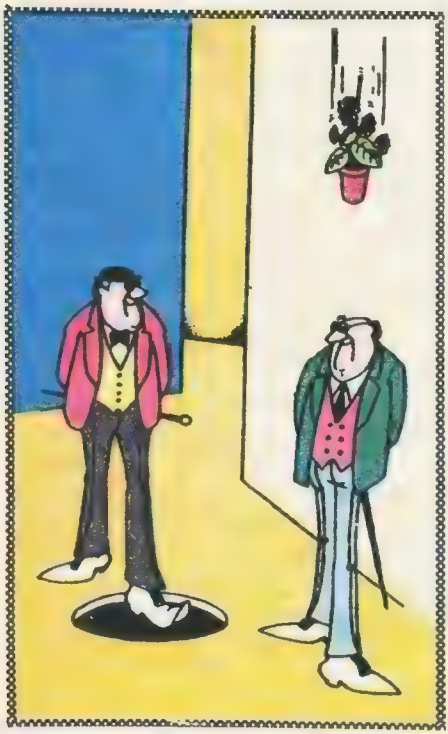

HA BİRİNCİ, HA ÜÇÜNCÜ

Ünlü yıldız Katharine Hepburn daima deniz tutmasından yakınır, hatta musluktan damlayan suyun sesinden bile midesinin bulandığını söyler ve bu yüzden deniz yolculuğundan hoşlanmazdı. Bir süre önce, Avrupa'ya gemiyle gitmesi gerektiğinde, üçüncü mevki bilet aldı. Stüdyonun reklam servisi şefi, haberi duyunca küplere bindi :

-Fakat Miss Hepburn, bunu yapamazsınız ! Sizin gibi ünlü bir yıldız birinci mevkide seyahat etmek mecburiyetindedir. Herkes de sizden bunu bekler.

Katharine Hepburn birden terslendi:

-Herkesin benden ne beklediğu umurumda bile değil. Üçüncü mevkide de aynı derecede perişan olacağıma göre, birinci için fazla para ödemenin ne gereği var sanki ?.

PARASINA GÖRE ODA

Ünlü mizahçı-karikatürist Oliver Herford gençlik yıllarında kaldığı otelin parasını bile ödeyemiyordu. Otelin müdürü, yazarı para için sıkboğaz etmiyor, fakat her haftanın sonunda kendisine, bir öncekinden , daha kabarık bir hesap çıkarıyordu:

Bir sabah ikisi otelin salonunda karşılaştıklarında, müdür sordu:

-Son gönderdiğim hesap pusulasını aldınız mı ?

-Evet

-Peki, bütün söyleyeceğiniz bu kadar mı ?

Mizahçı cevap verdi:

-Şimdilik evet. Fakat hesabım biraz daha fazlalaşırsa, sizden daha büyük bir oda istemek zorunda kalacağım.

ÇALIŞMADAN YAPILAN GÖREV

Sadrazamlığı sırasında Koca Ragıp Paşa, birgün çalışmaktan bunalmış. Yanında bulunan nedimi şair Haşmet'e

Haşmet de,

--Öyle bir görev var ama efendim, demiş, bilmem rağbet buyurulurmu?

--Nedir o çalışmadan yapılan görev?

--Sizin imam olmanız...

Çünkü Ragıp Paşa, namaz kılmazmış.

ISLAK YER

Birgün, bardaktan boşanırcasına saatlerce öyle yağmur yağmış ki, Koca Rağıp Paşa, Haşmet'e

--Acaba bu yağmurdan sonra kuru bişey kalmış mıdır?diye sormuş.

Haşmet,

--Evet Paşam... demiş

--Nedir o?

BİR BİZDEN

--Haşmet kulunuz'un şimdiye kadar hiç ıslak yüzü görmemiş olan abdest havlusu...

GELEMEZLER

Doğu illerinden birine kadı olan Haşmet, bir süre sonra sıkılıp Istanbul'a dönmüş, Koca Ragıp Paşa'nın yanına gelmiş. Ragıp Paşa, nedimine takılmış:

Haşmet, kadılık ettiğin ilden seni şikâyet için bir heyet geldi, orda çok çalıp çırpmışsın...

Haşmet,

--Olamaz efendim, gelemezler ...demiş.

--Neden gelemesinler?..

--Gelemezler Paşam... Çünkü, öyle soydum ki, kimsede yol parası bile bırakmadım... Nasıl gelsin zavallılar....

"Şekerim, ancak sekizde gelebileceğiz
Bilirsin, kocamın giyinmesi çok uzun sürer"

USTURA SPOR

İdareci anlatıyor

-Bu futbol değil arkadaşlar, bu katiyyen futbol değil, o sırada kendimi tutamadım efendim, ağladım.. Ben ağlayınca çocuklar da topu mopu bırakıp ağlamaya başlamazlarmı. Ağlayınca açıldı çocuklar tabii..İçlerindeki kesafet gitti, ve haleti ruhiyeleri düzeldi...

-Bunları hemen bir mevlut'a götürün, emrini verdim. Bir de kurban kesmelerini, bir de meşhur bir mahalde rakı içirilmesini bildirdim.

Uzatmıyalım efendim, mevlut'u dinlemişler, alınlarına birer parmak kan sürerek kurbanın üstünden, atlamışlar, rakı ile hep beraber dansözle teker teker meşgul olmuşlar.

Maalesef, teşriki mesai ettiğim heyet-i idare arkadaşlarımın bu kadar basit bir futbol kaidesini bilmemelerine şaştım doğrusu....

Bizim çocuklarda kuvve-i maneviye bozuk efendim.

Taahhüt işlerimde sık sık müşahede ettiğim şeydir bu... Amele işi bırakır, düşünceye dalar...İşte burada başlar bir basiretli idarecinin işi... Bunun esbab-ı mucibesini bulacaksınız ve esbab-ı muhaffefele - rini tesbit edeceksiniz...

Biz böyle ahvalde amelelere avans dağıtırız efendim. Çok zaman da arzu ettiğimiz netayiç tevellüt eder. Amele sılasını unutur, işe sarılır...

Geçenlerde kulüpten yazıhaneme geldiler. "Takım adem-i muvaffakiyetten adem-i muvaffakiyete koşuyor, bir çare başkanım" dediler... Berveçhipeşin kulübün adresini aldım ve bizzat arabama binerek gittim».

Takım kaptanı anlatıyor

Valla abi, bir kerem antrenörümüz dil bilmiyo...Bir kerem herifin Türk - çesi iki üç lâftan ibaret abi, kem küm ediyor ama havagazı... Bi kerem bu memlekette bu ulusun dilini bilmeyene iş nanay olmalı abicim... biliyorsun, biz top oynuyoruz, bi adam top oyna.- dı mı abi, o biçim hava basar abicim..

Pavyonda karılar mest, niye mest abi - cim? Çarık sağlam be abi... Dışarda kızlar kuyrukta, niye kuyrukta abi- cim? Çünkü istikbal beton...Top oy - nıyanın en madarasının topu bıraktı mı, antrenörlükten temiz bir beş bini var abi...Bir de bizim ağzımız da cavcav eder hani...

Ha tamam abi, sen bizim takımı so- ruz ettin, biz de gır gırı sakız ettik, kusura bakma şeker abicim...

Abicim, teknik konuşursak, bizim takımda en kral top oynanır. Ha şimdi sen niye kral top oynuyorsunuz da ha babam hep keseleniyorsunuz, diyecek- sin, dimi abicim?..Yaşşa , ben de onu anlatıcam abi...Bizim takımda bi tek ben sudan istim almadan giderim abi..

Fakirin benzini rakı, beyabicim, temiz içki abi..Ötekilerin hepsi sudan istim alırlar abi...Doktor kaç kere hazırol çekti abi...

-Oğlum sudan istim almayın dedi..

Hepsi çekti sifonu...Buyur şimdi abi, nasıl abi? Anlamadım valla abi - cim, neymiş abi? Sudan istim değil mi?

Suistimal mi? Ha yaşa. İşte ondan a- bi...Yoksa bütün arkadaşların gayreti ile abicim, evel allahın inayetiyle bu sene o biçim abicim.

SAYIN SPORSEVERLER

- Geçen yıl spor basınımız en çok yerdiği ve en az yıl- dız bağışlıdığı takımın dört kupa sahibi Fenerbahçe ol - duğunu...
- Fenerbahçeli futbolcuların gol atmaktan çok, araba al- maktan hoşlandıklarını...
- Ünlü bir yazarımızın ço- cuklarına, ahlâkı bozulur ge- rekçesi ile radyoda maç din- letmediğini ve Türkçeleri bozulur kaygusu ile maç ya- zısı okutmadığını...
- Stadlarımızda, ana avrat küfretmenin, başkasının ye- rini gasp etmenin ve istedi - ğin yere çiş etmenin yasak olmadığını...
- Memleketimizde futbol - cuların profesyonel, kulüp yöneticileri ve basketbolcu- ların amatör olduklarını ve hepsinin masraflarının ku - lüpten tesislerini milletten, metreslerini biletten edin - diklerini...

TABİİ BİLİRSİNİZ

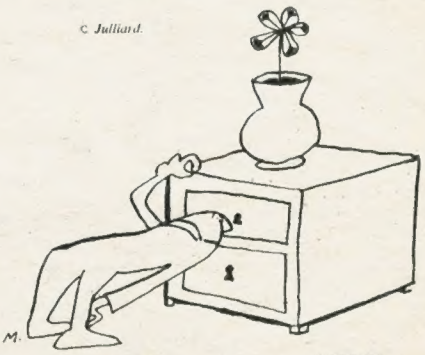

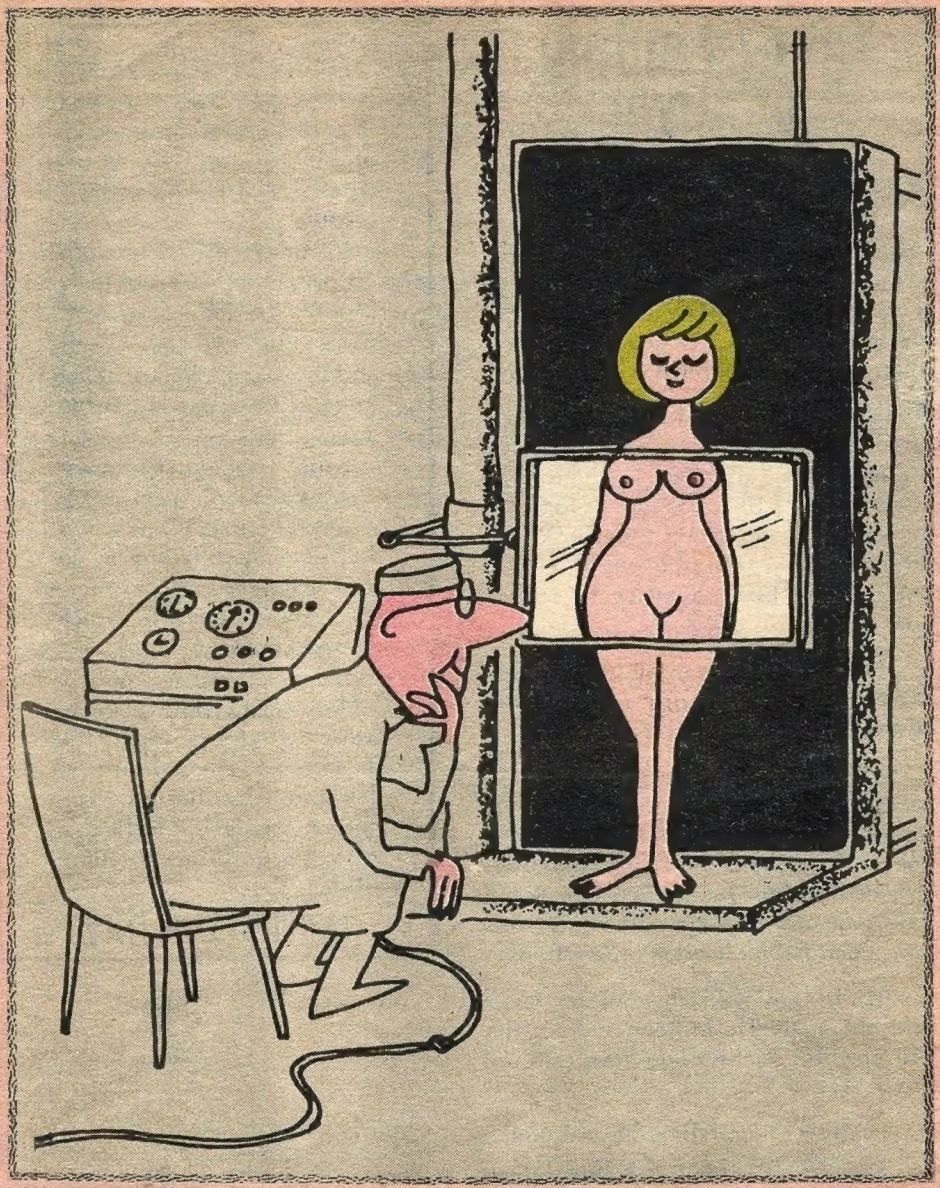

USTURA GÜNAYDIN GAZETESİNİN İLAVESİDİR
USTURA, HER HAFTA CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR

Sayın okurlarımız, Ustura'da, Türk ve Dünya mizahının en güzel yazı ve karikatürlerini bulacaksınız. Usturaları biriktirirseniz, bir yıl sonunda, 52 sayılık bir mizah hazinesine sahip olacaksınız.